

Státní doktorská závěrečná zkouška studijního programu Pomocné vědy historické

Státní doktorská závěrečná zkouška ověřuje doktorandovy metodologické, problémové i faktografické znalosti oboru. Zkoušku lze složit po splnění všech studijních povinností uvedených v ISP (s výjimkou odevzdání disertace; u publikačních výstupů stačí potvrzení o jejich přijetí do tisku), tj. při dosažení předepsaných 240 kreditů, vážících se na studijní povinnosti. Zkouška je ústní a komisionální a studentovi jsou při ní zadány dvě otázky. Podle *Studijního a zkušebního řádu UHK* je jedna v úzké vazbě k tématu disertační práce. Druhá otázka je formulována s ohledem na období dějin, do něhož náleží téma disertační práce. Cílem i této zadané otázky je zjistit nejen úroveň faktografických znalostí zkoušeného, ale též schopnost jeho historického myšlení (zejména schopnost odkrývání vztahů mezi historickými fakty, jejich vzájemných souvislostí a širšího kontextového začlenění, kritického přístupu k dílčím otázkám), a to v kontextu pomocných věd historických a dějin správy a s přihlédnutím k širšímu kontextu tématu disertace. Komise – nejméně pětičlenná – předpokládá a ověřuje znalost odborné literatury k tématu (včetně zahraničních titulů) a schopnost jejího kritického zhodnocení. S přihláškou ke státní doktorské zkoušce student předloží seznam tvůrčích aktivit vážících se k době studia (viz *Požadavky na tvůrčí činnost v rámci doktorského studia*).

Obhajoba disertační práce

Obhajobě disertační práce předchází složení státní doktorské zkoušky. Student předkládá vedle dokončené doktorské práce i její teze, a to v českém jazyce v rozsahu cca 25 ns (formát A5). K tezím doktorand přikládá i soupis své tvůrčí činnosti, a to ve vazbě k tématu disertační práce. Den obhájení disertační práce je dnem řádného ukončení doktorského studia.